

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/454/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513203001
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513203001.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO: 36 789 615, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Rašovský, proti odporcovi T. R., Q. F. T. XXX, o zaplatenie 337,19 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 6. augusta 2013, č.k. 13C 50/2013-36, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 6. augusta 2013, č.k. 13C 50/2013-36 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 64,73 € s 0,024% úrokom z omeškania od 15.2.2013 do zaplatenia, ktoré povolil splácať odporcovi v mesačných splátkach po 20 € mesačne až do úplného vyrovnania dlžnej sumy pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 14.2.2008 úverovú zmluvu, na základe ktorej navrhovateľ mal poskytnúť odporcovi úver vo výške 15.000,-Sk (497,91 €), ktorý mal splatiť v 36-mesačných splátkach po 679,-Sk (22,54 €), kde konečná výška úveru predstavovala sumu 24.444,-Sk (811,39 €). Odporca uhradil 17 splátok v celkovej výške 383,18 € a následne po 10 € dňa 24.6.2010, 23.9.2010, 21.1.2011, 23.2.2011 a 21.10.2011. Keďže odporca neuhradil predpísané splátky riadne a včas, navrhovateľ ho vyzval na splatenie celého čerpaného úveru. Súd právne vec posúdil podľa § 457 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Uviedol, že oznámením zo dňa 26.2.2010 bola zmluva zrušená a zo spotrebiteľskej zmluvy navrhovateľovi vzniklo právo len na vrátenie toho, čo odporcovi skutočne poskytol. Navrhovateľ požičal odporcovi sumu 497,91 € a odporca mu podľa splátkového kalendára vrátil (ku dňu 15.2.2013) sumu 433,18 €. Z tohto dôvodu zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi zvyšok dlžnej sumy v sume 64,73 €, ktorú odporcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 20 € pod hrozbou straty výhody splátok. Zároveň zaviazal odporcu na úhradu úrokov z omeškania a to tak, ako ich požadoval navrhovateľ. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 142 ods. 2 O.s.p., lebo navrhovateľ bol úspešný len v malej časti.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Ako odvolacie dôvody uviedol dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. d/ a písm. f/ O.s.p. Namietal nesprávne právne posúdenie veci pokiaľ súd uzavrel, že oznámením zo dňa 26.2.2010 bola zmluva zrušená, čím navrhovateľovi vzniklo len právo na vrátenie toho, čo odporcovi skutočne poskytol. Poukázal na to, že týmto oznámením neodstúpil od zmluvy, a tak nemohlo dôjsť k účinkom podľa § 457 OZ. Pretože odporca sa dostal do omeškania s platením dohodnutých splátok poskytnutého úveru, stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, a preto odporcu vyzval na zaplatenie celého zostatku. Týmto oznámením navrhovateľ využil iba svoje právo podľa § 565 OZ.

Pretože od zmluvy neodstúpil, nedošlo k zrušeniu zmluvného vzťahu a nesprávny je preto záver súdu, že mu vzniklo len právo na vrátenie dlžnej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. d/, písm. f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je treba zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ods. 3 § 221 O.s.p.).

Okresný súd vec nesprávne právne posúdil, ak vychádzal zo záveru, že návrhom uplatnený nárok je nárok z titulu bezdôvodného obohatenia. Treba zdôrazniť, že záver súdu, že oznámením zo dňa 26.2.2010 bola zmluva zrušená je nepreskúmateľný, lebo nie sú zrejmé úvahy súdu vedúce k tomuto záveru.

Ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 OZ).

K zrušeniu zmluvy môže dôjsť buď jednostranným právnym úkonom v prípadoch ustanovených zákonom, alebo dohodou účastníkov zmluvy (§ 48 OZ), alebo na základe zákona (§ 518 OZ).

K zrušeniu zmluvy môže dôjsť aj odstúpením. Musí však ísť skutočne o prejav vôle účastníka zmluvy nebyť ďalej zmluvou viazaný a pre účinnosť odstúpenia od zmluvy je potrebné, aby sa toto odstúpenie dostalo do dispozície sféry druhého účastníka.

V predmetnej veci výzva na úhradu celého dlhu zo dňa 26.2.2010 (označená ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade) podľa svojho obsahu nie je odstúpením od zmluvy, a preto aj v prípade preukázania jej doručenia odporcovi (čo v tomto štádiu konania nie je jednoznačne preukázané - poznámka odvolacieho súdu), nemohli nastať účinky podľa § 48 ods. 2 OZ, t.j. zrušenie zmluvy v dôsledku odstúpenia.

Z obsahu výzvy zo dňa 26.2.2010 nepochybne vyplýva, že navrhovateľ ňou realizoval svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ a v tomto smere je jeho prejav nepochybný a jednoznačný.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že súd môže v rozsudku určiť, že peňažné plnenie sa bude vykonávať v splátkach, pričom určí ich výšku a podmienky splatnosti (§ 160 ods. 1 O.s.p.). Takisto veriteľ môže s dlžníkom uzavrieť dohodu o tom, že mu pohľadávku zaplatí v splátkach, ktorých výšku a podmienky splácania dohodnú. V oboch prípadoch je dlžník povinný splácať pohľadávku len v určenej (dohodnutej) výške.

Ak bolo v súdnom rozhodnutí alebo v dohode účastníkov určené, že pri nesplnení niektorej splátky nastane splatnosť celej pohľadávky, prípadne zvyšku nezaplatennej pohľadávky, veriteľovi vzniká právo uplatňovať voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. nezaplatený zvyšok v prípade, keď dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok, alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok. Ak pri nezaplatení niektorej splátky veriteľ nevyužije svoje právo a neoznámí dlžníkovi alebo neuplatní na súde najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky a medzitým dlžník zaplatí ďalšiu splátku riadne a včas, veriteľ po zaplatení ďalšej splátky už svoje právo nemôže uplatniť. Môže vymáhať len nezaplatenú splátku. Právo žiadať zaplatiť celú pohľadávku by veriteľovi vzniklo opäť, ak dlžník znovu porušil svoju povinnosť.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že ak (to) bolo dohodnuté, veriteľovi vzniká právo uplatňovať voči dlžníkovi celú pohľadávku, teda môže žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, čo predpokladá oznámenie dlžníkovi, že trvá na zaplatení celej pohľadávky. Takéto oznámenie je účinné dňom, keď

sa dostalo do dispozičnej sféry dlžníka, teda, keď mu bolo toto doručené, alebo iným preukázateľným spôsobom oznámené.

V predmetnej veci takýmto oznámením (odporcovi ako dlžníkovi, že navrhovateľ trvá na zaplatení celej pohľadávky), je výzva zo dňa 26.2.2010 (č.l. 9 spisu) a aj za predpokladu, že sa táto výzva dostala do dispozičnej sféry odporcu, týmto oznámením nedošlo k zrušeniu spotrebiteľskej zmluvy a právny vzťah účastníkov tejto zmluvy naďalej trvá za predpokladu, že k jeho zániku nedošlo neskôr iným relevantným spôsobom.

Úlohou súdu v ďalšom konaní bude preto opätovne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku ako nároku vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to na základe doposiaľ vykonaného dokazovania, prípadne aj dokazovania doplneného po vrátení veci.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a vrátil mu vec na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 3 O.s.p.

V novom rozhodnutí okresný súd rozhodne o trovách celého konania, teda aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.